Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

William H. McRaven
Amiral în marina americană

FĂ-ȚI PATUL

Lucruri mărunte care
pot să-ți schimbe viața...
și, poate, lumea

Traducere din engleză:
Ana Dragomirescu

Lifestyle
PUBLISHING

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

CUPRINS

Prefață 9
CAPITOLUL 1: Începe ziua cu o sarcină îndeplinită 15
CAPITOLUL 2: Nu poți acționa de unul singur 25
CAPITOLUL 3: Contează doar cât suflet pui 37
CAPITOLUL 4: Viața nu e dreaptă — mergi mai departe! 51
CAPITOLUL 5: Eșecul te poate face mai puternic 61
CAPITOLUL 6: Trebuie să îndrăznești din plin 75
CAPITOLUL 7 : Ține piept tiranilor 85
CAPITOLUL 8 : Ridică-te la înălțimea situației 95
CAPITOLUL 9 : Dă-le oamenilor speranță 105
CAPITOLUL 10: Niciodată, dar absolut niciodată, nu renunța! 117
Discursul de la ceremonia de absolvire a Universității din Texas 129
Mulțumiri 151
Despre autor 155

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

CAPITOLUL 1

Începe ziua cu o sarcină îndeplinită

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Dacă vrei să schimbi lumea …

începe prin a-ți face patul.

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Cazarma destinată inițierii în trupele SEAL e o clădire banală, cu trei niveluri, situată pe plajă din Coronado, California, la nici o sută de metri distanță de Oceanul Pacific. Construcția nu e dotată cu aer condiționat, iar noaptea, cu ferestrele deschise, poți auzi fluxul crescând și valurile spărgându-se pe nisipul țărmului.

Încăperile din cazarmă sunt spartane. În camera ofițerilor, unde am fost cazat împreună cu alți trei colegi de grupă, erau patru paturi, un dulap în care să-ți atârni uniformele și altceva nimic. În diminețile care mă găseau în clădire, mă rostogoleam jos de pe „raftul" marinăresc și imediat mă apucam să-mi fac patul. Era prima sarcină a zilei. O zi despre care știam că urma să fie plină de verificări ale uniformelor, ședințe

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

lungi de înot, ședințe și mai lungi de alergare, piste cu obstacole și neîncetate hărțuieli din partea instructorilor SEAL.

— Drepți! a strigat șeful de grupă, sublocotenentul Dan'l Steward, când instructorul a intrat în cameră.

Oprindu-mă la picioarele patului, am pocnit din călcâie și mi-am îndreptat spatele, în timp ce un cartnic principal se apropia de locul în care mă aflam. Instructorul, sever și lipsit de expresie, și-a început controlul verificându-mi scrobeala șepcii verzi de la uniformă, pentru a se convinge că „învelișul" cu opt laturi e țeapăn și corect poziționat. Măsurându-mă din cap până în picioare, ochii lui mi-au cercetat fiecare centimetru al ținutei. Erau cutele bluzei aliniate cu cele ale pantalonilor? Alama cataramei lucea ca oglinda? Erau bocancii mei suficient de bine lustruiți, încât să-și poată vedea degetele reflectate în ei? Mulțumit că mă ridicasem la înaltele standarde impuse unui membru al SEAL, a trecut la inspectarea patului.

Acesta era la fel de simplu ca și restul încăperii: doar un cadru de oțel și o saltea. Un

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

cearșaf îmbrăca salteaua, iar un altul servea drept învelitoare. O pătură din lână gri, vârâtă cu grijă sub saltea, te apăra de frigul serilor din San Diego. O a doua pătură stătea împăturită cu pricepere într-un dreptunghi așezat la picioarele patului. O singură pernă, făcută de organizația nonprofit Lighthouse for the Blind, era poziționată drept pe mijlocul saltelei, formând un unghi de nouăzeci de grade cu pătura de la picioare. Acesta era standardul. Orice abatere de la cerințele precise ar fi reprezentat un motiv să „sar în valuri" și apoi să mă tăvălesc pe plajă, până când aveam să fiu îmbrăcat, de sus până jos, în nisip ud. Adică, până deveneam un „fursec pudrat cu zahăr".

Stând nemișcat, îl urmăream pe instructor cu coada ochiului. Îmi privea patul cu un aer plictisit. S-a aplecat și i-a studiat colțurile împăturite ca la spital, apoi pătura și perna, pentru a se asigura că sunt corect aliniate. După aceea, a scos din buzunar o monedă de 25 de cenți, pe care a răsucit-o de câteva ori în aer, având astfel grijă să știu că urmează testul final. Dintr-o ultimă azvârlire, banul s-a

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

înălțat mult spre tavan și a căzut pe saltea, ricoșând ușor. A țâșnit la câțiva centimetri deasupra patului, destul de sus, încât instructorul să-l poată prinde din zbor.

Răsucindu-se cu fața către mine, instructorul s-a uitat în ochii mei și a dat din cap în semn de încuviințare. N-a scos niciun cuvânt. Faptul că-mi făcusem corect patul nu avea să fie prilej de laudă. Asta se aștepta de la mine. Era prima însărcinare pe care o aveam în acea zi și îndeplinirea ei fără greș conta. Demonstra că eram disciplinat și atent la detalii, iar la sfârșitul zilei avea să-mi aducă aminte că făcusem un lucru bun cu care să mă mândresc, oricât de neînsemnat ar fi fost.

De-a lungul carierei mele în marina militară, făcutul patului a rămas o constantă pe care m-am putut baza în fiecare zi. Ca tânăr ofițer la bordul USS *Grayback*, un submarin pentru operațiuni speciale, am fost repartizat la infirmerie, unde paturile erau așezate câte patru, unul peste altul. Medicul care conducea infirmeria, un bătrân lup de mare, insista să-mi aranjez culcușul în fiecare dimineață. Deseori spunea că, dacă paturile nu sunt

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți
făcute, iar încăperea nu e curată, atunci cum s-ar putea aștepta marinarii la cea mai bună îngrijire? Așa cum aveam să descopăr mai târziu, ordinea și curățenia se aplică tuturor aspectelor vieții de militar.

Treizeci de ani mai târziu, turnurile gemene din New York s-au prăbușit. Pentagonul a fost lovit și americani curajoși și-au pierdut viața într-un avion deasupra statului Pennsylvania.

În momentul atacurilor, eram acasă, refăcându-mă după un accident grav suferit în timpul unui salt cu parașuta. Îmi fusese adus un pat de spital în locuința de serviciu și îmi petreceam cea mai mare parte a zilei întins pe spate, încercând să mă însănătoșesc. Mai mult decât orice pe lume, îmi doream să mă dau jos din patul acela. Ca orice membru SEAL, tânjeam să intru în luptă alături de camarazii mei.

Când în sfârșit m-am simțit îndeajuns de bine încât să mă pot ridica în picioare fără ajutor, primul lucru pe care l-am făcut a fost să întind bine cearșafurile, să aranjez perna și să mă asigur că patul de spital e prezentabil pentru toți cei care-mi trec pragul. Era felul

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți
meu de a dovedi că mi-am învins suferința și că-mi continui viața.

La patru săptămâni după atacurile de pe 11 septembrie 2001, am fost transferat la Casa Albă, unde mi-am petrecut următorii doi ani în nou-creatul Birou pentru Combaterea Terorismului. În octombrie 2003 eram deja în Irak, în cartierul general instalat provizoriu pe aeroportul din Bagdad. În primele câteva luni am dormit pe paturi de campanie ale armatei. Cu toate astea, în fiecare dimineață, mă sculam, îmi strângeam sacul de dormit, așezam perna la căpătâi și mă pregăteam pentru ziua respectivă.

În decembrie 2003, forțele armate americane l-au capturat pe Saddam Hussein. Acesta a fost ținut o vreme într-o încăpere mică. Și el dormea pe un pat de campanie, având însă luxul cearșafurilor și al unei pături. Îl vizitam o dată pe zi, pentru a mă încredința că soldații mei îl îngrijesc așa cum trebuie. Am observat, cu un oarecare amuzament, că el nu-și aranja niciodată așternutul. Învelitorile erau mereu mototolite la picioarele patului și rareori părea dispus să le netezească.

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

De-a lungul următorilor zece ani, am avut onoarea de a lucra cu unii dintre cei mai buni oameni care s-au născut vreodată în țara noastră, de la generali până la soldați, de la amirali până la marinari începători, de la ambasadori până la dactilografi. Americanii repartizați peste hotare pentru a sprijini eforturile militare au plecat de bunăvoie, făcând multe sacrificii ca să apere această măreață națiune.

Cu toții au înțeles că viața e grea și că, uneori, poți contribui prea puțin la schimbarea rezultatelor. În război, soldații mor, familiile suferă, zilele sunt lungi și pline de neliniști. Cauți ceva care să te aline, care să te încurajeze să pornești la drum dimineața, care să te facă să te simți mândru într-o lume deseori urâtă. Dar toate astea nu se petrec doar pe câmpul de luptă. Viața cotidiană are și ea nevoie de organizare. Nimic nu înlocuiește forța și mângâierea pe care ți le oferă credința, însă, câteodată, simplul gest de a-ți face patul poate să-ți dea imboldul necesar pentru a-ți începe ziua și satisfacția de a o sfârși așa cum se cuvine.

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Dacă vrei să-ți schimbi viața și poate chiar să schimbi lumea, începe prin a-ți face patul!